

кривично процесно право

ПРЕИНАЧЕЊЕ ПРАВНОСНАЖНЕ ПРЕСУДЕ

(члан 391. став 1. ЗКП)

Другостепени суд није повредио одредбу члана 391. став 1. Законика о кривичном поступку јер је могао да без одржаног претреса преиначи првостепену пресуду и окривљеног применом члана 355. тачка 3. Законика о кривичном поступку ослободи од оптужбе за кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 139. став 1. тачка 5. Кривичног закона Републике Србије, пошто је на основу истих одлучних чињеница утврђених у првостепеној пресуди закључио да радњама окривљеног није повређена бланкетна норма из члана 196. став 1. Царинског закона и да нема грубе повреде овлашћења која одговорно лице има у управљању и располагању имовином предузећа.

Из образложења:

„Када другостепени суд из одлучних чињеница утврђених у првостепеној пресуди изводи другачије закључке од оних које је извео првостепени суд на основу тих истих одлучних чињеница, а по правном питању да ли радње окривљеног као одговорног лица у предузећу представљају очигледно несавесно пословање и при том налази да нема грубе повреде овлашћења окривљеног у располагању имовином предузећа и да његовим радњама није повређен бланкетни пропис из члана 196. став 1. Царинског закона па самим тим да није прибављена противправна имовинска корист за предузеће окривљеног по основу и у висини неплаћених увозних дажбина приликом продаје предметне опреме те да није доказано да је окривљени извршио кривично дело из члана 139. став 1. тачка 5. Кривичног закона Републике Србије за које је оптужен и првостепеном пресудом оглашен кривим и осуђен, другостепени суд својом пресудом, којом је преиначена првостепена пресуда и окривљени ослобођен од оптужбе за наведено кривично дело, није учинио повреду закона – одредбе члана 391. став 1. Законика о кривичном

поступку на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости, наводима да је другостепени суд без одржаног претреса утврдио чињенично стање другачије од првостепеног суда.“

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Кзз. 44/10 од 17.03.2010. године, утврђена на седници Кривичног одељења 25.06. 2010. године)